

Η πίστη είναι απτή, χειροπιαστή πραγματικότητα

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Προχωρούσαν στο δρόμο και καθώς σήκωσαν το βλέμμα τους έπεσε σ' ένα παράδοξο θέαμα. Μπροστά τους, στο κέντρο της Αθήνας, ένας τηλεφωνικός θάλαμος φωνάζει, ομολογεί και διατυμπανίζει το βίωμα κάποιου.

«Η πίστη μας έχει προφητείες, λείψανα αγίων και θαύματα αγίων. Δεν είναι παραμύθια».

Τη θαύμασαν αυτή τη μεγάλη αλήθεια που φανερωνόταν μπροστά τους, και έπειτα σκέψεις προσωπικές και αθόρυβες κυρίευσαν το νου τους.

Αλήθεια...

- Υπάρχει Θεός;
- Δεν τον βλέπω. Μπορώ να τον πιστεύω;
- Θεός. Είναι τελικά το όπιο του λαού;
- Παλαιολιθική λέξη!
- Ακόμα στο Μεσαίωνα ζούμε;

«Η πίστη μας έχει προφητείες, λείψανα αγίων και θαύματα αγίων. Δεν είναι παραμύθια».

Τους ήρθε ξανά στο νου το graffiti του τηλεφωνικού θαλάμου.

Μήπως αυτή η απάντηση μάλλον είναι η πιο κατατοπιστική και η πιο σαφής στα παραπάνω δυσεπίλυτα και συχνά ερωτήματα;; Και δεν προέρχεται από πνευματικά βιβλία, κηρύγματα, γνώμες αγίων η κάποιων πνευματικών πατέρων. Είναι μία πρόταση γραμμένη με μαρκαδόρο σε... ένα τηλεφωνικό θάλαμο, στο κέντρο της Αθήνας!

Η πίστη μας είναι ζωντανή, είναι βαθιά ένωση με τον Θεό, είναι βίωμα ψυχών, που το ζουν καθημερινά και δε διστάζουν να το διακηρύττουν δημόσια. Δεν είναι εξωτερική κατάσταση, δεν είναι αποτέλεσμα καταναγκασμού και πιέσεων. Είναι η ελεύθερη βούληση, που οδηγεί στην ελεύθερη και αβίαστη ομολογία.

Η πίστη δεν είναι θεωρίες, υποθέσεις και φιλοσοφίες. Είναι απτή, χειροπιαστή πραγματικότητα, που εμπεριέχεται και επιβεβαιώνεται από τις προφητείες, τα λείψανα και τα θαύματα των Αγίων.

Αλήθεια, μπορείς να πεις παραμύθι τις προφητείες που βλέπεις καθημερινά να επιβεβαιώνονται στις μέρες μας; Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός το φώναζε: «θαρθή καιρός που ο διάβολος θα μπη σ' όλα τα νοικοκυριά και τα κέρατά του θα είναι επάνω στις στέγες των σπιτιών», εννοώντας προφανώς την τηλεόραση.

Η μήπως θα έχεις το θάρρος να διαψεύσεις την ύπαρξη τόσων λειψάνων αγίων, που όχι μόνο υπάρχουν, αλλά συνεχίζουν να φανερώνονται και μέχρι σήμερα; Μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο βρέθηκαν θαυματουργικά, με τρόπο και σε χρόνο που κανείς δεν το περίμενε, τα λείψανα δύο Νεομαρτύρων, των Αγίων Κυράννης και Ακυλίνας στα προάστια της Θεσσαλονίκης...

Ό,τι και να σκεφτούν, η περίεργη αυτή εκδήλωση ομολογίας τους αιχμαλώτιζε. Τα επιχειρήματά τους έσπαζαν μπροστά στην Αλήθεια που υποστήριζε το ρητό.

Ας χτυπήσουν· αυτοί θα ματώσουν. Ας φωνάξουν όσο θέλουν· αυτοί θα βραχνιάσουν. Ας βρίσουν· αυτοί θα αηδιάσουν. Ας πολεμήσουν όσο θέλουν· αυτοί θα βγουν χαμένοι. Ας προσπαθούν να την γκρεμίσουν· αυτοί τελικά την υψώνουν.

Η Εκκλησία είναι ζωντανή 2.000 χρόνια τώρα. Και θα μείνει ζωντανή στην αιωνιότητα! Αυτή θα κερδίσει.

Ναι! Η πίστη μας ζει και θα ζει στον αιώνα των αιώνων, γιατί είναι η Αλήθεια και

δεν είναι παραμύθια. Γιατί τα θεμέλιά της τα πότισε το Άχραντο Αίμα Του και στηρίζεται στα λείψανα τόσων Αγίων. Οι προφητείες της την καλύπτουν και τα θαύματά της την επιβεβαιώνουν.

Είναι ζώσα τώρα και πάντοτε!

Φοιτήτριες Μ.Σ.Ν.

Από το Περιοδικό «Η Δράση μας»

Τεύχος Δεκεμβρίου 2012

Πηγές: xfd.gr- xristianos.gr